

26-GIỚI XIN CHỈ SỢI VÊ DỆT VẢI

Khi Phật an trú tại thành Xá-vệ nói rộng như trên. Bấy giờ, Tôn giả Nan-đà, Ưu-ba-nan-đà cầm bắp chỉ sợi đi đến nhà cư sĩ, nói với Ưu-bà-di: “Bố thí vải sợi cho tôi”.

Những bà vợ của các cư sĩ suy nghĩ: “Thầy Tỳ-kheo này muốn mua vải sợi”, nên mỗi người đều mang vải sợi đến.

Tỳ-kheo thấy vậy, bèn lấy so sánh với cuộn vải sợi của mình rồi nói: “Chính tôi muốn tìm loại vải sợi này đây, bây giờ đem so sánh thì giống y hệt”. Nếu thấy cái nào đẹp, thì lại nói: “Tôi muốn tìm loại này, nhưng so sánh thì ở đây đẹp hơn”. Nếu thấy loại thô, thì liền nói: “Chỉ sợi này tuy thô, nhưng có thể làm thành đẹp”. Thế nhưng, những người gánh gồng vải sợi đến đều chẳng được tích sự gì.

Bấy giờ, cách Tinh xá Kỳ-hoàn không xa có một xóm nghèo, nơi đây có lập ra một cửa hàng dệt, các Tôn giả kia định độ thợ dệt này xuất gia, để sai dệt y (cho mình). Tôn giả A-nan khi đến giờ khát thực, bèn khoác y, cầm bát vào xóm làng tuần tự khát thực, đến trước cửa nhà ấy, trông thấy Nan-đà, Ưu-ba-nan-đà cùng cầm cuộn chỉ sợi căng ra. Thấy thế, rồi cùng nhau chào hỏi. Đoạn A-nan hỏi hai vị kia: “Các Trưởng lão đang làm gì đấy?”.

Họ đáp: “Chúng tôi định dệt vải”.

Thế rồi, họ suy nghĩ: “Hôm nay ta được thấy thị giả A-nan (tức A-nan là thị giả của Phật), thế nào thầy ấy cũng sẽ nói với Thế Tôn tạo ra phương tiện (có giải pháp linh động)”. Nghĩ thế rồi, ông bèn cầm cuộn chỉ cúng dường Tôn giả A-nan, nói: “Nên cầm cái này về để vá y”. Nhưng A-nan không lấy.

Sau khi khát thực trở về, ăn xong, A-nan bèn đem sự kiện trên bạch đầy đủ lên Thế Tôn. Phật bảo gọi Nan-đà, Ưu-ba-nan-đà đến. Khi họ đến rồi, Phật liền hỏi Ưu-ba-nan-đà về vấn đề trên, cho đến: “A-nan không nhận chỉ sợi của ông có thật thế chẳng?”.

Thầy đáp: “Có thật như vậy”.

Phật khiển trách: “Đó là việc xấu. Ông không từng nghe Ta dùng vô số phương tiện khen ngợi thiếu dục, chê trách đa dục hay sao? Đó là việc phi pháp, phi luật, trái lời Ta dạy, không thể dùng việc ấy để nuôi lớn pháp thiện được”.

Thế rồi, Phật truyền lệnh cho các Tỳ-kheo đang sống tại thành Xá-vệ phải tập hợp lại tất cả, vì mười điều lợi ích mà chế giới cho các Tỳ-kheo, dù ai nghe rồi cũng phải nghe lại:

“Nếu Tỳ-kheo tự đi xin chỉ sợi rồi sai thợ dệt dệt vải, thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dạ-đê”.

Giải Thích:

- Tự xin: Khuyến hóa xin, hoặc được một cuộn, hai cuộn chỉ sợi.
- Vải sợi: Có bảy loại vải sợi.
- Thợ dệt: Như thợ dệt Kim-tỳ-đề-trú-cu-lợi.

Nếu dệt thành vải thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dạ-đề.

Nếu Tỳ-kheo tự đi xin vải sợi thì phạm tội Việt-tỳ-ni tâm niệm sám hối. Nếu nhận được (vải sợi) thì phạm tội Việt-tỳ-ni. Khi dệt thành vải thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dạ-đề.

Theo phong tục của nước Ca-thi, cứ sau khi an cư xong, đàn-việt cúng chỉ sợi và tiền dệt cho các Tỳ-kheo. Tỳ-kheo nào muốn dệt thành vải thì đem đến bảo thợ dệt như sau: “Tôi đưa ông cuộn chỉ này, ông dệt thành vải cho tôi”. Nếu như thợ dệt nói: “Tôi không hiểu ý thầy”, thì nên hỏi: “Nhà ông làm nghề gì?”. Đáp: “Dệt vải”. Lại nói: “Ông hãy dệt cái này thành vải cho tôi”. Nếu thợ dệt cũng không hiểu lời nói ấy, thì nên đem cuộn chỉ ấy giao cho tịnh nhân nhờ họ thuê dệt giúp, nhất thiết không được dùng những lời nói thuê mượn. Nếu có Tỳ-kheo biết dệt đai buộc lưng, ta muốn nhờ thầy ấy dệt thì nên cầm chỉ đến đưa và nói: “Trưởng lão, hãy làm giùm thành đai lưng cho tôi”. Thế nên nói (như trên).